

Бѣлоградчишкото българско кланѣ и една депутация бѣше отишла да се оплаква въ Цариградъ, гдѣто Високата Порта ѣ обѣщавала самоуправление. Тогава Богоровъ отишълъ въ Цариградъ, изучилъ сжщността на работата и се завърнѣлъ въ Букурещъ да расправа за това. Въ това врѣме той е написалъ и издалъ една *Всеобща Географія* (Букурещъ, 1851 г.), гдѣто е описалъ Европейска Турция, а най-вече България. „Друго подобно дълго и широко описание за България нѣма и до днесъ“. Отъ като распратилъ своята географія по разни градове, търгнѣлъ да събира стойността ѣ и като пристигнѣлъ въ Шуменъ, условили го за учителъ. Слѣдъ двѣ години учителствуване и понеже не му било възможно да остане по-дълго врѣме въ Шуменъ поради Кримската война, заминѣлъ за Парижъ и се записалъ да слѣдва медицина. Отъ като свършилъ науката си въ Парижъ, отишълъ право въ Цариградъ, гдѣто е практикувалъ своя лѣкарски занаятъ. Тамъ редактиралъ нѣколко книжки отъ „*Българскы Книжници*“. Отъ тамъ отишълъ въ Пловдивъ, стоялъ три години като градски лѣкаръ и основалъ списанието „*Журналъ за наука, занаятъ и търговия*“. Тогава отъ вѣстниците се научилъ, че въ Москва ще стане изложение и че тамъ щѣли да отидѣтъ отъ всичкитѣ славянски народи по нѣколко души. Отъ като видѣлъ, че нѣма кой да го придружи, търгнѣлъ за Одесса, а отъ тамъ за Петербургъ, официално се е прѣдставилъ прѣдъ императора въ Царское село, отишълъ въ Кронщадъ, Москва и прѣзъ Виена спрѣлъ се въ Букурещъ. гдѣто малко врѣме е редактиралъ в. „*Народностъ*“. Като напуснѣлъ тоя вѣстникъ, отишълъ въ Виенна и тамъ издалъ *Френско-Българоки Рѣчникъ*, Виена, 1869 година, а слѣдъ него и *Българо-Френски Рѣчникъ*, Виена 1871 година. Наученъ вече да работи рѣчници, наелъ се да издава, както се той изразява, и голѣмото доброутро: *Академически български рѣчникъ*, отъ който излѣзнѣлъ само единъ листакъ отъ А. до Б. и спрѣлъ, защото неможалъ да провѣрви. Слѣдъ това Богоровъ станѣлъ търговецъ и отъ като изгубилъ всичко, отишълъ въ Цариградъ и почнѣлъ да помага въ в. „*Турция*“; но понеже спрѣли вѣстника, като се научили, че той пише въ него, отишълъ въ Пловдивъ, гдѣто издавалъ „*Книговище за прочитанѣ*“ и приготвялъ *Селскыя лѣкаръ*. (Въ Пловдивъ живѣялъ въ Карауль-ханъ ѣ една вечеръ слѣзнѣлъ долу въ гостилницата да вѣчера, когато слѣдъ него до-